

KULÍK

aneb kulturní listy knihovny

Obsah:

Co to je když se řekne...

Řetízek a hřebínek

Noviny

Svatý Valentýn

Knihovnička čtenáře

Na vydání čísla se podíleli : Barbora Hanáková, Lenka Jurásková, Eva Šantavá,
Lucie Hanáková, Marie Langweilová, Miroslav Blata.

Co to je, když se řekne... VESTÁLKA

*Člověk přece nechce, aby holka žil jako vestálka, ale všechno má své meze.
(Postižená matka)*

Označení vestálky pro cudně žijící dívky se tedy ještě občas vyskytuje, ale málokdo ví, kde se vzalo. Ne, nesouvisí s částí oděvu zvanou vesta, nýbrž se stejnojmennou římskou bohyní. Vesta byla ochránkyní rodinného krbu a jeho ohně. Starší čtenářky si možná při tom vzpomenou na předválečný román a stejnojmenný film „Krb bez ohně“. Všechny tomu názvu dobře rozuměly – je to domácnost bez rodinného života. Vidíte, že jde o prastarý symbol a chápete, že Vesta byla tedy bohyně důležitá. V Římě měla okrouhlý chrám na úpatí Palatinu a kněžkami tu byly ženy, vestálky. Patřily k nejmávanějším osobnostem v Římě, a to právě pro cudný život, jemuž se zasvětily. Panenství byla totiž odpradáva přičítána u všech národů zvláštní moc. Víte, že i v našich pohádkách mohla zakletého prince vysvobodit jen čistá panna, jenom ona zachránila v Tylově báchorce strakonického dudáka z čarodějného kola divoženek, ba ani drak nechtěl polykat jiné dívky nežli panny. U křesťanů tomu bylo nejinak a uctívání panenství souviselo s mariánským kultem. Jeptišky žily jako dříve vestálky, skládaly také slib čistoty.

Vestálky byly při Vestině chrámu nejdříve čtyři, později jich bylo šest. Pocházely z patricijských římských rodin a zavazovaly se ke třicetileté službě. Jako děvčátka šesti až devítiletá sem přicházely, aby se deset let učily, deset let potom byly, jak bychom řekli my, v aktivní službě, a během třetího desetiletí školily zase nové adeptky. Potom se mohly třeba i provdat, ale dělaly to zřídka. V chrámu měly denní a noční služby, hlídaly Vestin oheň. Jestliže jim oheň nešťastnou náhodou vyhasl, byly veleknězem zbičovány. Horší trest je ovšem postihl, když se provinily proti cudnosti. V tom případě byly zaživa pohřbeny v podzemních kobkách, zatímco jejich svědce byl veřejně umrskán k smrti. Neměla každá takové štěstí jako vestálka Tuccia, která se očistila z nařčení tím, že na znamení své nevinnosti přinesla až na fórum v síti vodu z řeky Tiberu. Jak to dokázala, to nám bohužel historie neříká.

Jak kruté byly tresty, tak velká byla vážnost. Vestálka mohla tak jako císař dát milost gladiátorovi zvednutím palce, potkala – li zločince, byl propuštěn, a používala nejrůznějších právních výhod. Ty ovšem nemá vestálka dnešní, kterou se rozumí jednak domácká žena, žijící jen domácnosti a rodině, jednak dívka přísných, panenských mravů.

Řetízek a hřebínek

Kdysi dávno žili na tomto světě v jedné vesničce dva manželé, jejichž láska ode dne svatby nikdy nepřestala růst. Byli hodně chudí, ale oba věděli, že ten druhý nosí v srdci nesplněné přání. Muž měl zlaté kapesní hodinky, které zdědil po otci, a snil, že si k nim koupí zlatý řetízek; a žena snila o perleťovém hřebínku, který by si vetkla do svých dlouhých a jemných světlých vlasů.

Roky utíkaly a muž myslel stále víc na hřebínek, zatímco žena na něj téměř zapoměla a snažila se najít způsob, jak muži koupit zlatý řetízek.

Už dlouho o tom nemluvili, ale pořád měli svůj nesplněný sen.

Jednou ráno, v den desátého výročí svatby, přišla žena ke svému manželovi s úsměvem, ale s hlavou ostříhanou téměř dohola, nádherné dlouhé vlasy byly tytam.

„Cos to udělala, miláčku?“ zeptal se užasle.

Žena rozevřela dlaň, na které zářil zlatý řetízek.

„Prodala jsem je, abych ti mohla koupit zlatý řetízek k hodinkám.“

„Cos to jenom udělala,“ řekl muž a ukázal ženě překrásný a drahý hřebínek z perleti. „Já jsem prodal hodinky, abych ti mohl koupit hřebínek!“

A objali se. Nepotřebovali nic jiného, byli bohatí jeden druhým.

V životě je jen jedno štěstí: milovat a být milován.

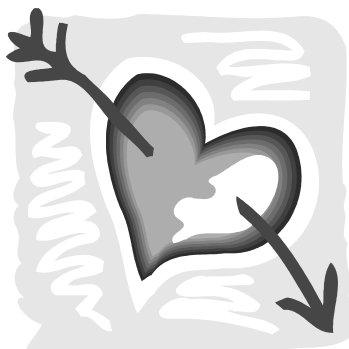
Svatý Valentýn

Láska je cit, který nám zabraňuje být bez toho, s kým jsme šťastní nebo pro koho se trápíme. Už stovky let se jí básníci, spisovatelé a zpěváci pokoušejí vyjádřit ve svých básních, knihách a písních. Svátek oslavující tento jedinečný lidský cit - Den sv. Valentýna má ve světě velkou tradici a velmi zajímavou historii.

Kdo byl svatý Valentýn?

Valentýn, jako člověk, byl vlastně skoro historickou osobností a je hned několik verzí o jeho původu a minulosti. Některé říkají, že to byl křesťanský kněz a existují různé názory na to, jak vlastně vznikl den Svatého Valentýna.

Jedna z verzí říká, že původ tohoto dne se odvozuje od Římana, který byl zavražděn za to, že se nechtěl vzdát svého náboženství, tedy křesťanství. Zemřel dne 14. února roku 269 před naším letopočtem. Legenda také vypráví, že muž zanechal zamilovaný vzkaz pro ženu svého srdce. Byla to dcera jeho věznitele a byla také jedinou jeho přítelkyní. Tento vzkaz byl podepsán: "Od Tvého Valentýna." Tento muž byl knězem v době císaře Klaudia. Klaudius byl velmi krutý císař a chtěl být nejmocnějším panovníkem. Proto si chtěl vybudovat velmi silnou armádu.

Vojákem se mohl stát každý svobodný muž.

Jak už to ale bývá, ne vždy je všechno podle našich představ. Tak to bylo také v případě Klaudia. Moc svobodných mužů se do jeho vysněné armády nehlásilo. Klaudius si to vysvětloval po svém. Myslel si, že dávají přednost lásce a proto do armády nechtějí nastoupit. Nenapadlo ho tedy nic chytřejšího než dát zakázat všechny sňatky. No a konečně se dostáváme k tomu, jakou roli v tom hrál Valentýn.

V té době byl knězem v kostele a jeho velká víra mimo to, že věřil v Boha byla, že věřil v lásku. Rozhodl se nedodržovat nesmyslný Klaudiův zákon a dál oddával mladé zamilované páry. Bylo to pro něj tak trochu dobrodružství. Oddával při světle svíčky a šeptem pronášel slova, které byly tak toužebně očekávány. Jenže jednu noc uslyšeli kroky, kterých se velmi dlouho báli všichni, nejen mladí, kteří chtěli být oddáni, ale také sám Valentýn. Císařovi vojáci vtrhli do kostela a Valentýna zajali. Mladý pár, který Valentýn oddával naštěstí stihl utéci. Klaudius uvrhl Valentýna do vězení. Potom se stalo něco velmi zvláštního. U jeho oken a dveří se začali shromažďovat dopisy a drobné dárčky od těch, kterým pomohl nebo se chystal pomoci tím, že je oddá. Dávali mu tím najevo, že věří stejně jako on v lásku. Dcera jeho žalářníka se také rozhodla, že jej navštíví a vymohla si dovolení na otci. Valentýn se do ní zamiloval. V den jeho popravy ji zanechal dopis, ve kterém se jí vyznává ze své lásky a podepsal jej: "S láskou tvůj Valentýn".

Knihovnička čtenáře

SOS nadváha – Průvodce úskalím diet a životního stylu

Tato knížka je od autorů Ivy Machálkové a Františka D. Krcha. A jak už pod názvem asi tušíte, tato knížka je o metodách jak zhubnout a nebát se nadváhy. Knižka je rozdělena na dvě části, ta první je úvod a teorie o tom, jak jsme ke kilogramům přišli a jak se jim vyhnout. Druhá část obsahuje 11 kapitol, které Vám říkají, jak máte postupovat. Není to, abyste drželi hladovku, ale se snažili postupně a pomaličku měnit váš jídelníček k lepšímu. Každý týden si přečtete jednu kapitolu a budete plnit v ní uložené úkoly. Když je nezvládnete za týden, prodloužíte si jejich nácvik, dokud nebudete spokojeni. Nebo si prolistujete všech 11 kapitol a důkladně si přečtete první z nich. V následujících týdnech si podle vlastního výběru zvolíte vždy jednu kapitolu, na kterou se zaměříte. Poslední jedenáctou kapitolu si nechejte na závěr. Začněte tím, že přečtete obecnou část knihy, která vám umožní lépe pochopit následující program. Zbytečně nespěchejte, buďte strážliví a trpěliví. **Nestačí se měsíc omezovat a trochu zhubnout, musíte si zvyknout najít potěšení v jídle a pohybu, potěšení ze svého těla a ze života vůbec!**

Pro koho je vlastně určena tato kniha:

- kdo si myslí, že má nadbytečné kilogramy, nebo že mu hrozí obezita a chtěl by zhubnout;
- pro koho představuje jídlo nebezpečí nebo je zdrojem pocitů viny;
- kdo si už vyzkoušel různé metody na zhubnutí a je odborníkem na redukční diety a kalorické tabulky;
- kdo se váží několikrát týdně a bojí se pohledu do zrcadla;
- kdo musí často myslet na jídlo, vyhýbá se některým potravinám a má sklon k přejídání;
- kdo chce změnit svoje jídelní návyky a dlouhodobě si udržet přiměřenou tělesnou hmotnost
- koho nadbytečné kilogramy omezují v některých činnostech

Toto knihu vydalo nakladatelství Portál Praha v roce 2001.

Lucie Hanáková

